

09.46 Ch 76 sp

EX LIBRIS

**KØBENHAVNS
RAADHUS-
BIBLIOTEK**

EH

Spørgsmaal:

Er det billigt,
at Kiøbenhavns Brandkasse
bidrager noget til
Christiansborg Slottets
Istandsættelse,
eller en Søe-Equipering?

Fremfadt

til

Stadens samtlige Gaard- og Huns-Eieres
nærmere Eftertanke.

Kiøbenhavn, 1794.

Trykt hos Niels Christensen.

0946

Ch 76

sp

7204

At Kiøbenhavns Brandkasses Fond fra
dens Stiftelse af indtil nu anseelig har
tilltaget, er en bekiendt Sag; men det
er og ligesaa afgiort at et eneste uhyk-
keligt Tilfælde kunde være tilstrækkeligt
nok til i en kort Tid at fortære langt
større Midler end disse, hvormed den
bedrøvelige 26de Febr. paa en desværre
høist beklagelig Maade alt for øiensyn-
ligt truede Os, da den største Obe-
leggelse forestod vore egne Boeliger,
samt øvrige løse Eiendomme, hvilket,
uag-

uagtet alle vore gode menneffelige Anstalter om Guds naadige Haand ikke havde fravendt det, vilde have styrtet endeel Indvaanere i yderste Fattigdom og bragt samtlige Interessentere til at begynde paa nyt med at forsikre Stadsens Huse og Gaarde for Fremtiden, om den paa samme lidte Skade, nu og af Kassens Midler kunde haadt bleven opreist igien, som man dog efter de gyselige Udsigter havde Aarsag nok til at bære Tvivl om. Og hvad Fordele havde da vor Landets Fader høstet deraf, at see sine Børn saaledes forarmede.

Heraf følger at disse i saa mange Aar samlede publike Midler, samt Indkomsterne deraf, der bør helligholdes og til evig Tid forblive uangribelige, hverken bør eller kan anvendes til andet Brug end deres egentlige Bestem-

stemmelse ligesaa lidet som det (uden at begaae Kan) er tilladt, at tage af Kirke-Midler for deraf at bygge et Monument.

Vor allernaadigste Konge selv fordrer intet deraf, han behøver det ei heller; thi om den Hielp Hans Maje-
stat herved kunde vente, endog savnedes ville han desmindre mangle paa Midler, til at bringe en saadan feilende Kapital tilveie, da den i Betragtning af det Hele udfordrende til Residensens saa kostbare Istandsattelse ifkun var af liden Betydenhed og Undersaatterne tillige ere bereed til at bidrage enhver efter deres Evne og Formue, hvorpaa de har givet et tilstrækkeligt Beviis ved deres sig selv paa-
lagte frivillige Gave. Men naar endnu et saadant aparte Bidrag af Brandkassen skulde udredes blev det jo en
dob-

dobbelt Gave, der ikke vel kunde forlanges. Tilmed synes og at Prioritetens Herrerne's Samtykke hertil, for alle Ting maatte være høist nødvendig, da disse ved slige igientagne Storme paa Kassen selv kunde have at frygte, naar saaledes Tid efter anden frit disponeredes over de Midler de have giort Regning paa, i den faste Forhaabning at ingen anden uden Guds Haand alene maatte røre dem.

Den Hielp Indvaanerne i Terminerne pleiede at nyde af Brandkassen, enten ved Huuskiøb eller til nye Bygninger, hvorved Staden saa kiendelig forbedres, maatte i den Tid bidraget til Kongeborgens Opreisning skulde vedvare, nødvendig standse, skiondt mange trænger til Hielp, og har største Nødtighed til samme. Jeg erindrer ved denne Leilighed, det for kort siden i Adres=Uvisen frem=

fremfattede klagelige Spørgsmaal "Hvad
 "er Marsagen at man ingen Prioritet kan
 "faae, i Huse og Gaarde"? m. v. vilde
 denne omspurgte Mangel nu vel afhjæl-
 pes ved at bortgive nogle Tønder Guld
 eller maatte ikke for en og anden i de 8,
 vedvarende Aar, forgæves sukke over
 deres beklagelige Forlegenhed og tydelig
 føle Marsagerne dertil?

Alt stemme for et Bidrag af Kas-
 sen, fordi det i saa Fald ikke gaaer lige
 udaf privat Maudens egen Lomme, være
 sig Interessent eller anden Mand der bil-
 liger sligt det, strider imod det almindelige
 Vel, og er den samme urigtige Grund-
 sætning, der herskede blandt nogle ved
 Krudt-Taarnets foregaaende uheldige
 Tildragelse, for hvis Skyld, Brand-
 kassen blev fravendt en ikke ubetydelig
 Kapital, hvortil den selv maatte laane
 Penge; som skulde forrentes, foruden
 at

at en Deel Trængende siden maatte lide derunder for deres selv forvoldede ubillige Fremgangsmaades Skyld.

Angaaende de af høist Sal. Kong Christian den Siettes særdeles store Mildhed til Brandkassen 1731, allernaadigst henlagte Siette og Tiende Penge af de i Dannemark erhvervede Midler udi 10 paa hinanden følgende Aar saavel som hvad der ad pios usus skulde betales da er og forbliver Interressentskabet hannem derfor uendelig og allerunderdanigst Taknemmelighed skyldig; men da dette efter Hans Majestæts høist Sal. Ihukommelse allernaadigste Udtryk i Fundamen blev skienket; for desmere at opmuntre Indbyggerne da han indsaae at til dette i sig selv saa gavnlige Værk; hvilket han tog i sin allernaadigste Protection udfordredes en god Fond; og Vor dyrebare allernaadigste Kong Christian den Syven-

de langt fra ikke vilde tilbagetage, hvad hans høist sal. Forfader i saa god en Hensigt til evig Tid har givet m. m. saa falder den urigtige Slutning nogle saa heraf vil uddrage til et nødvendigt Bidrag for Slottet eller en Søe-Eqvipering saa meget mere af sig selv bort; da Beløbet af denne Kapital allerede for langt Tid siden kan ansees at være afqvittet ved Krudt-Taarnenes Opbygning paa Almager og ved Godtgjørelse af den forarsagede Skade paa Gaard og Huse af Brandkassens Midler, i hvor vel imod Fundatsens udtrykkelige Hensigt.

I Folge af forestaaende kunde efter Tidernes Beskaffenhed, Protensionerne fra Krudt-Taarne til Slotte og Søe-Eqviperinger mere og mere udviides saasom, til Jordskiel, Kirker, Casserner, alle Slags ei forstreckede pnbliqve Bygningers uheldige Obeleggeses

ses Erstatning, og hvem veed hvor meget andet endnu deraf udbrages og saaledes denne oftbemeldte Kasse i alle Tilfælde staae aaben til hver Ting især, hvorved den endelig nødvendig ophørede at være det den efter sin første Stiftelse skulde og burde være.

Til den Ende fremsattes 3 Spørgsmaale. — 1), er samtlige foreenede Interessentere berettigede til at bortgive noget af Brandkassens Midler eller dens Indkomster? over hvilke de selv kun er at betragte, som for Tiden constituerede Forvaltere under de respektive Herrer Directeurers og Comitèredes Bestyrelse. 2) Kunde dette i saa Fald og skee uden Panthavernes Bifald, som regner paa disse Midlers fredelige Haandthævelse og Pandternes nærværende Værdie. 3) Bor og Interessenternes Samtykke imod det al-

min-

mindelige Vel, hvortil maaskee endeel kunde lade sig forlede, komme i nogen Betragtning? Jeg troer nei. Og følger altsaa af det første Spørgsmaals Rigtighed, det sidste af sig selv. Naar nu dette med flere vigtige Grunde som her forbigaaes, forudsættes, kan til dette upassende Forslags Igiennemdrivelse ei heller nogen Pluralitet af Stemmer finde Sted, og burde i mine Tanker en eeneste enkelt Medlems, i Billighed og paa Stiftelsen grundet Stemme til den umyndige Kasses Forsvar, staae inod alle de øvriges modsatte Meninger, i hvor mange de og var, thi ingen raader over den andens, allene til en vis, tydelig bestemt Hensigt, sammenbragte Midler, og enhver Interessent har Rettighed til at forsvare samme. Skulde derimod Pluralitet, til Kasses Fornærmelse i sam-

mes

mes Administration indføres, og gøres giældende, ville den upaatvivlelig tilføies et for Eftertiden uopreiselig Stød. Og da som sagt, Rassen er at betragte som umyndig, maae den og forvaltes som andre offentlige Fonds, paa en uforgribelig Maade, til Huuseiernes saavel som Panthavernes og samtlige Stadens Beboeres fælleds Sikkerhed.

Er det vel mueligt at forudsee de mangfoldige for os skjulte ulykkelige Tildragelser og Farer Vor Hoved-Stad med Tiden kunde blive underkastet, naar Himlen ikke i Naade vilde afværge dem? og hvo kan forestille sig hvad foranderlig Skiæbne vor Brandkasse selv uagtet sin store Rigdom endnu maatte forestaae? thi hvad er bestandigt i denne Verden! bør da ikke denne og andre Betragtninger oplive
 alle

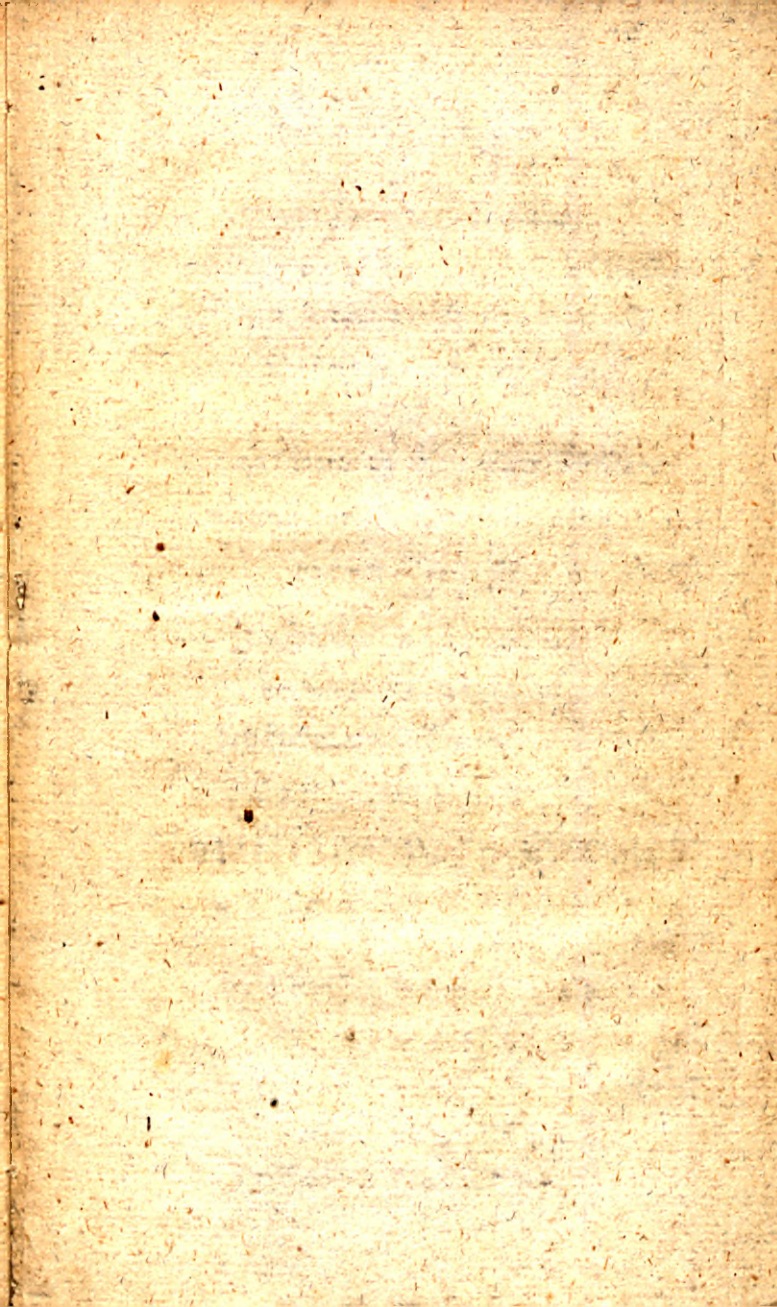
alle vore Bestræbelser til paa det bedste og virksomste at fremme denne Skattes saa vigtige Forøgelse og Op-
 holdelse imod al udbortes Angreb og af alle Kræfter at fraværge sammes Ind-
 komsters ulovlige Udspredelse? hvorpaa Stadens Flor for største Delen beroer, dette anseer jeg for enhver's Pligt.

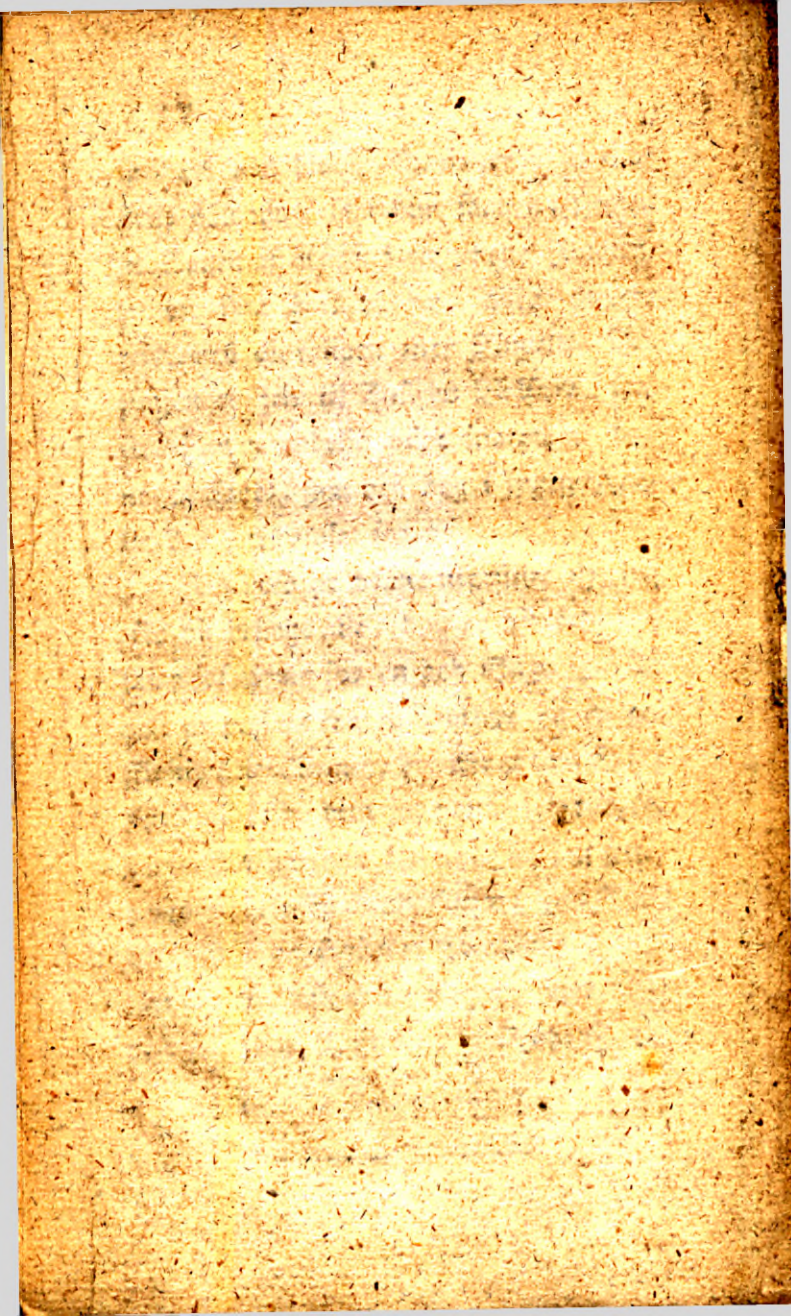
Min uigienfaldelige Mening var derfor, at de Midler eller Indkomster, hvortil Stadens nærværende Beboere har bidraget den mindste Deel, og følgelig desmindre kan være berettigede til at raade derover, bor allene og helligt anvendes til det af vore Forfædre, og Fundatsen selv fastsatte Brug, men ei til Kongeborgens Op-
 rejsning, eller en Flaades Udrustning, med flige denne Kasse uvedkommende Ting, ligesom jeg og er af de Tanker, at det i en Sag af denne Natur, ei kom-
 mer

mer an paa blotte Meninger, eller de fleste Stemmer (thi disse samles let) men at Sagen af Kaffens foreenede Interessentere som Formyndere, allene maatte overveies alvorligen efter Tingenes Bessaffenhed selv til Fælleds Bessærd, saafremt man endelig vilde indromme den nogen Tvivl, som den dog i ingen Maade kan være udsat for.

Jeg veed at denne uforstilte Ytring ikke vil behage alle, dog er det bedre at lastes af nogle for en god Sags Skyld, end at passere for en Hyklere og en gesskietig Die-Tiener, der ikke er min Sag: Men at kalde dem for Lands Forrædere, der ei saa ligefrem kan finde sig i at sette, deres og hele Stadens Bessærd paa Spil, det rober en forhadt Jacobinisk Mand, den jeg ikke misunder nogen; men viser den langt bort til sit rette herskende Sæde.

Tandem bona Causa triumphat.

S v a r

paa

Direktionen ved Kiøbenhavns
Brandforsikrings=Cassen,
dens trykte Bekjendtgjørelse af 14 Marti d. A.

Endvidere fremsat

til

Stadens Gaard- og Huus-Eiere, saavel som
Panthavernes, og det hele Publicii
nærmere Oberveitelse.

I Sammenhæng og til Deviis

paa mit forrige Spørgsmaal:

Er det billigt at Kiøbenhavns Brand-
Casse bidrager noget til

Christiansborgs Slottes

I s t a n d s æ t t e l s e

eller en

S ø e = E q u i p e r i n g .

Noli me tangere.

Kiøbenhavn, 1794.

Frykt hos Niels Christensen.

1 1 1 1

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Er det Direktionen for Brandforsikrings-Cassen tilladt i Overensstemmelse med de Herrer Committerede at afgive nogen Beslutning, i Ting af Vigtighed, uden forhen dertil at have indhentet de samtlige Interessenters, og her især, Panthavernes Samtykke? Alt de herom intet kan forevise, og følgelig ingen Rettighed haver til sligt, derom tvivle vel kun faa, formedelst deres ganske urigtige Begreb om Sagen i sig selv; men at de alligevel har foretaget sig denne Myndighed, bevidner jo til Overflodighed disse Herrerens egen Bekiendtgjørelse.

Skulde man vel tænke sig, at en blot overdreven Iver (Principium Perver) eller Overuiseelse kunde have forført een eller anden af dem, til dette Skridt, som sætter hver tænkende Mand i Forundring. Thi General-Forsamlingen begynder ligesvem at votere, uden at betænke om den og künde være besejret til

til, egenraadig at bestemme noget Afgjørende; og bag efter, vælges først den rette Bei, ved at indhente samtlige Interessenteres Samtykke dertil. Dog var det vel, at nogle af dem endnu i Tide faldt paa de Tanker, først at opløse Hovedknuden, inden man tog en fast Beslutning; men Skade at dette ei skeete for. —

Som bekiendt, ere de Herrer Direktører og Committerede efter Fundatsens Udtryk ei aindet, end de samtlige Interessenteres Repræsentanter, og naar man vil umage sig, at læse Placaten af 8de Junii 1733, 18 Post; det kongelige allernaadigste Rescript af 17de Septbr. 1756, og Placaten af 9de Januari 1769 1ste og 2den Post, saa erfares tydelig, at de 120 repræsenterende Interessentere ei maa beslutte eller afgjøre noget vigtigt, som angaaer Cassens Fond uden Magistratens foregaaende Overlæg og Samtykke.

Har de Herrer Repræsentantere da, eller rettere sagt, en Deel (af de paa tredive nær Tilstedeværende) anseet det for saa ligegyldig, at berøbe Cassen et Par Tønder Guld, som med den forrige

rige Contribution til de nye Krudttaarne, saavel som til den af det gamle Krudttaarn forarsagede Skades Erstatning, udgjør over 3 Tønder Guld, uden at beregne de endvidere tabende svære Renter, med Renters Renter, der i Tidens Længde vil langt overfride Capitalen, og til Slutningen blive et uendeligt trykkende Forluis for Cassen, der næsten ikke kan beregnes, og det, hvorfor? Ikke for andet, end at slaae en Taar Band paa en heed Steen, uden at kunde foreviise mindste gyldig Grund til et saadant Foretagende, da de tvertimod ikke burde være uvidende om, at ifølge Placaten af 31te Januari 1731, II §. aller-naadigst er anbefalet: "at de Penge, som i Cassen indkommer, og overbliver, skulde strax af Directeurerne hver Omslags-Termin paa Interesse udsettes, og det i ingen andre Huse end de, som contribuere til Cassen"; Magistraten skal og, ifølge Placaten af 8de Juni 1733, 18 Post, indestaae for Cassens Capitaler, og paasee sammes Tilstand, og hvorledes Capitalerne blive sadte paa Renter. Og hvorledes kunde

kunde disse bifalde, sammes Overtrædelse?

Var denne saa tydelige Befaling ikke tilstrækkelig, til at overtale dem, at frafalde deres uoverlagte Paastand, og at bifalde det bedre tænkende Parties uhyklede patriistiske Meening, ville de maaskee gjøre andre Love, i det de foranstaltede disses Nedrivelse, da det dog selv ikke staaer i Lovgiverens egen Villie, at handle imod samme, saalænge de staae ved Magt, og ei i Forveien ere glorte kraftesløse. Eller skeete det i den hellige Tanke at ville foregaae andre med et got Exempel, og med den foretagne Botering i General-Forsamlingen at pege med Fingeren efter Veien, de Føielige og Lettroende eller Frygtsomme uden videre Ef. er. anke skulle følge, da var dette sandelig ikke den rette overtalende Maade til Cassens og Interessenterskabets Op- holdelse.

Naar nu ifølge foregaaende allerhøieste Befaling ei engang maa laanes Penge til andre, end dem der contribuere til Cassen, saa formaaer naturligviis det hele Interessenterskab med deres

res Repræsentanter endnu langt mindre, at bortgive noget, uden at begaae aabenbar Vold paa Cassen, og følgelig raader Interessenterne i ingen Maade over samme, men de bestyre dem allene efter Forordningernes viise Hensigt.

Hvor er det ellers mueligt, at de Herrer Repræsentantere paa den eene Side, naar et eller andet foreslaaes enten til Interessenternes, eller og de til Brandvæsenet henhørende Personers Fordeel, hvori, som oftest, findes en Slags Billighed; samt, naar af Bedkommende noget til Brandanstaltnes Forbedring forlanges, de da kan være saa paaholdende? og paa den anden Side viser sig lige saa villige, at udse en anseelig Capital, hvormed en stor Deel af vore trængende Medborgere kunde gøres lykkelige, der ikke var en mindre frugtbringende Gave for Monarken og hans troe Undersaatter. Om det overstemmende Partie har taget sligt i Betænkning eller ei, skal jeg ikke sige; Imen dog viser det sig ikke.

Angaaende Pluralitetens Berægnings-
 maade, da tilstaaes, at den i raine Dine
 lader noget besynderlig, thi blant 90
 forsaulede af de 120 indfaldede Herrer
 Committerede var 50 pro og 40 contra,
 de 30 Fraværende skulde da (netop paa
 een Mand nær) udgiøre Pluraliteten.
 Men burde man ikke i en Sag af den-
 ne Bigtighed, have æffet disse Fravæ-
 rendes skriftlige Meening, thi deres
 Udeblivelse antages her ikke som Sam-
 tykke, da de kunde være meget und-
 skyldte for at møde, og hvem veed
 nu hvorledes disse (i det mindste den
 Gang) vare sindede, dog kan dette og
 for saavidt være ligemeget, da det hele
 Foretagende ansees for Nul og ingen
 Værd, det staaer altsaa ved det over-
 stemmende Partie at anbyde de beslut-
 tede 200,000 Rdlr., og mere om de vil,
 men ikke paa den almindelige Belfærdis
 Regning af Brandkassens Midler, ved
 hvis Udspredelse de maaskee ønskede, at
 bærge deres egne; og da de ere saa
 hurtige til at raade over de andres, saa
 vides ikke, enten man skal regne dem
 blant de Bemidlede eller de Ubemidle-
 de, hvoraf de første tragter efter større
 Er-

Erhørvelse, og de andre stræber, at sammenholde det lidet de har samlet, for ikke sildigere at nødes til, at gribe til Bettelstaven. Ere de af de sidste, saa beklager jeg sandelig, at de ei haver betænkt denne store Nødvendighed, baade for dem selv og andre ubemidlede Medborgere. Regnes de derimod blant de første, saa maatte de jo gjøre dem en Gjenskielse deraf, at erstatte de sidste's Uformuenhed, for at vise deres ivrige Nidkierhed i Gierningen.

Hvor kunde i øvrigt de Herrer Repræsentantere saa aldeles forbigaae at tage Panthaverne i Betragtning? Høifal. Kong Christian den Siette søgte ved sin faderlige Omsorg, at formaae og at opmuntre de Formuende til at sætte i Gaarde og Huse, see Plakaten 8 Juni 1733, 18 Post; men nu synes det at der stræbes af alle Kræfter, ei allene at fraholde dem, og at nedsætte Eiendommene's Værdie; men endog at svække Crediten, og at udsætte Indbyggerne for at faae deres Prioritet opsagt. Jeg kiender en brav Mand, som i Anledning af den frivillige Gave, allerede er
i den-

i denne Fal, og i største Forlegenhed, vil nu Brand-Direkteurerne vise sig ligesaa beredvillige i at hielpe ham? og kan de gjøre det samme ved alle dem, der endnu vil følge, eller allerede suffer i det tause Mørke? Svaret herpaa bliver vist Nei! saa maa Stakten da (efter visse barmhiertige Personers sædvanlige Trøst, hielpe sig selv); men Kunsten er, at gjøre det uden Mirakel, hvorfore beholder de da ikke de Midler, Borgernes suure Sveed har sammenbaaren, for i det mindste dermed at gjøre det Gode de kan, og skal gjøre. Vel mueligt, at de i Henseende til deres egen Person, har ligesaaalidet at frygte end jeg, for at komme i saa trykkende Omstændigheder; men det Almindelige (jeg her allene paataler) maatte dog fortrækkes enhver's private Hensigter. For min Deel kan jeg forsikre, at da Krudttaarnet ved Østerport sprang, jeg ikke paastod mindste Gøtgjørelse af bemeldte Casse for den betydelige Skade jeg havde lidt, fordi jeg fandt det ligesaa urigtigt, at dette Tab derfra skulde erstattes, som det var ubilligt, at de nye Krudttaarne
paa

paa Amager paa dennes Regning bleve opbygte, skulde i øvrigt Interessenterne indvikles i en Proces over denne Sag (hvorum allerede mumles), da maatte det være paa de Herrer Repræsentanternes egen Mexico, og Interessenterne tilligemed Cassen forskaaes for denne unyttige, og alt forslugende Udgiwt.

Den i Generalforsamlingen antagne Vedtægt, kan endelig ved disse og flere Omstændigheder, ei forandre min Mæening i en saa magtpaaliggende Sag, jeg beraaber mig altsaa paa min forrige Erklæring og bliver i øvrigt derved, at ingen hverken mundtlig eller skriftlig Deliberation og Botering her kan finde Sted, om og de 4000, Interessentere virkelig in Corpore havde været samlede og eenige da den baade er undertrykkende for Partipanterne og stridende imod Fundatsen selv. Saa bør og derfor de paa bemeldte Bekiendtgjørelse forventende Stemmer, noie veies, men ei tælles, thi et enkelt Kersfærdigheds Raab er allene vægtig nok, til at holde de Kongelige allernaadigste Anordninger i Agt og Ære, om man og vilde tilfidesætte al øvrige,

og

og paa denne Maade hade sine uforstnyldt lidende Medbrødre.

Det synes uden Fornærmelse for nogen, at man til denne Sag har taget Anledning af det Forslag i Avisen No. 48, og ladet sig skrekke af det ubenævnte agtbare Selskab, hvilket, (uagtet det havde glemt Locum Sigilli m. v. paa sit trykte uoverlagte Placat) dog uden Tvivl maa være en eller anden af de Committeerede bekiendt; man tør ei heller tvivle om, at det jo maa være af nogen Bægt, siden det kalder sig selv et agtbar Selskab, og i dets Brede nedsætter Directionen fra Repræsentanter til Fuldmægtige, og ikke desmindre ved deres Anseelse har kunnet formaae en unyttig General-Forsamling m. v.; thi af dem selv ville og kunde disse Herrer som bekiendte gode Huusholdere for Cassen, umuelig falde paa slige fordervelige Tanker, men hvorforfore blev Directionen, siden denne Forsamling var berammet, ikke deres vel overlagte lovlige Avertissement i Avisen No. 50 troe? da de havde saa bestemte Love og Billigheden for sig, som de uden fremmedes Mellemkomst, i hvor agtbar den end og kunde være, og uden Føielighed eller

Per=

Personers Anseelse, i Overensstemmelse med de samtlige Committerede saavel, som ikke committerede, allene dertil berettigede Interessentere, efter deres egen Indsigt, maatte vide at haandthæve. En saadan Føielighed kommer mig ligesaa fielden for, som naar en om Fader, paa det hans Barn ei skal skrige længere, vil le lade sig overtale, at række det en Kniv for dermed at skjære sig selv Halsen af.

At ansee Stiltienhed, ihenseende til Bekjendtgjørelsen som Samtykke, fordi en eller anden af Frygt for at blive miskiendt, m. v. ei tør tale fra Hiertet, det er i denne Begivenhed hoist skurrende i mine Øren; kunde Stiltienhed ikke ligesaavel betyde et Nei, som Ja, og hvor mange Ting kunde ikke forvolde adskilliges Udeblivelse, efter de Grunde man hist og her horer, men af mig forbigaaes, for ikke at støde nogen.

Hvad som forfører mange af Stadens Indvaanere, er, at Brand-Cassen udraabes for rigere end den i sig selv er, og at kun faa overveier den Mexico Cassen staaer. Der udfordres sandelig langt større Midler end disse, for at kunde ansee den nogen-

genledes sikker i alle muelige paaakommende Tilfælde, thi de Capitaler den eier, ja endnu meget mere kan af een eneste uhykkelig Ildbrand i en kort Tid fortæres, og hvad bliver af Cassens Midler? naar (som Gud forbyde) foruden andre Gaarde og Huse, dens egne Paudter legges i Aske, og nogle af dem, maaskee endnu biergeede, ei svarer til Assurance af de Forulykkede.

Et Beviis paa, at intet er umueligt, naar Uheld indtreffer, er den skrækkelige 26de Febr. ingen havde torde vove, at spaae saadan flagelig Tildragelse forud, uden at underkaste sig hver Mand's Credit, eller at passere for en Lognere. Hvad! Christiansborg skulde i faae Timer forsvinde for vore Dine? Nei! havde man sagt det er umueligt! og det om saa meer, fordi man uden al Grund, holdt denne stolte Bygning for saa Ildsikker, at den maatte trodse-Luerne selv, der dog des beklageligere nedstrakte den saa hastig. De paa Lofterne i svære Mængde til Tørrelse opstablede nye Bygnings Materialer, befordrede desbedre Ulykken, og disses græffelige omsthyende Ildregn fra den frygtelige Vulkan, sat hele Staden

den i Fare. Gud være lobet at det denne Gang ei kom videre. Lader Os derfor stedse have denne, og Kiøbenhavns store Jildebrand for Dine, lad os ikke stole paa vore gode Anstalter og egne Kræfter, thi disse staaer jo i Guds Haand, og kunde let, ved saa mange uformodende Tilfælde blive magtesløse og uden Nytte. Mig grues ved at fremsætte slige Forestillinger, men Forsigtighed er Klogskabs Regel.

Fortiener jeg ingen Bifald hos det ærede Publikum, saa fornøier det mig dog i en god Hensigt at have fremlagt uforstilte Sandheder til det almindelige Vels Fremme; og dette er mere end Belønning for mig. At træde frem i en retfærdig Sag er hverken Rønge eller Landsforræderie. Skamme sig, hvem der tør yttre saadan affkyelig Tanke og ei veed bedre Grunde, til at overtale andre, at bifalde sin Meening naar han endelig vil, at alle og enhver skal føie sig efter hans bruusende Hierne. Man seer jo daglig hvad bedrovelige Følger saadan Tænkemaade, i det forvirrede Land, hvor nu en fuldkommen Anarchie hersker, med sig fører, fordi alle ærlige Folk hisset an-
sees

sees som Fiende, Mistænkte, Forrødere,
 og Medsvorne, naar de ei istemne alt
 hvad galt og Uret er, men tænker ret-
 færdig.

